

Noapte umană

Dianasutea

Așa cum sunt stelele
așezate pe cer,
așa e și viața mea
în spiritul realității.

Mi s-a umbrit tăcerea,
trăiesc în sufletul lunii,
ascund glasuri de disperare.
Trântesc gândul de realitate,
păcătuiesc zâmbind ironic
și-mi aștern faptele-n regret.

Sugrum nopțile-n tăcere,
iar vocea cerului
m-adoarme rătăcit.
Trăiesc captând salvarea
ce a fost rostită din gura sorții crude.